

Ványai Fehér József

Napló töredékeimnek, avagy a betelt ígéret

1.

*Jó költő volt, szinte pengtek nála a szavak,
S ha kellett, kiült szájára a veretes némaság.
Tíz éve halott, ha élt valaha egyáltalán,
Akaratot adott, szíved elkészíthesd –*

2.

*Mint aki megunta az életét,
Feje fölött a Longfellow-felhők
Vészjósloán kerekednek, bár most
Még szél alig a pille-égen –*

3.

*Hunnia barma, elszabott sorsosság,
Kedves, kedves fiús lányok, lányos
Fiúk, miként ha az öröm bénítólag
Hatna, és Seol uralkodna rajta(tok) –*

4.

*Hogy ne győzzön rajtad a rossz,
Így leszel utazóból utas, de már
Nem jutsz el semmiből sehová,
Kivált Ábrahám kebelébe nem –*

5.

*Csúnya, fekete bogarak másznak
Elő a konyhaszekerény mögül, ami-
Képpen a gonosz a tudat alól,
Múló testből kiszökkenő élet –*

6.

*Nyilas Misi a lutris Debrecenben,
Nem akartam a Rózsa Ferenc koleisz
Lakója lenni, az út az ösztöndíjtól
A punk rockig vezetett, szela –*

7.

*Nem lettem betelt ígéret, csak a
Göngyölt szisztéma karikatúrája,
Éhomra kóvályogni a menza előtt,
Míg a többi odabent zabál képfőára –*

8.

*Nemlétező világnak nemlétező
Perifériáján, nemlétező gyermekkorban
Szüntelen való kenyér akartam lenni,
S íme, kihullok magamvájít lyukon.*

Visszafogott energia